Zamanaşımı Bozmasına Direnme

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Bölge Adliye Mahkemesi Ankara BAM 21. Hukuk Dairesi	06.10.2026	Direnme

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2026/1203	2026/1327	HMK 373, TMK 2, 3095 s. K. 4/A

ÖZET

Yatırım vaadiyle toplanan paranın iadesi davasında Daire, Yargıtay'ın zamanaşımı bozmasına direndi: yerleşik içtihada duyulan güven ve çelişkili davranış yasağı nedeniyle def'i dürüstlük kuralına aykırı buldu, ortaklık yokluğunu tespit edip 59.042 Euro'yu 2000'den faiziyle hükmetti.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/zamanasimi-bozmasina-direnme-holding-davasi-bam-2026-1327/ →

Karar metni

Adalet Bakanlığı Bedesten sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

T.C.Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 21.Hukuk Dairesi 2026/1203 Esas 2026/1327 Karar

T.C.

ANKARA

BÖLGE ADLİYE MAHKEMESİ

21.HUKUK DAİRESİ

ESAS NO : 2026/1203

KARAR NO : 2026/1327

TÜRK MİLLETİ ADINA

KARAR

İNCELENEN DOSYANIN

MAHKEMESİ : KONYA 3. ASLİYE TİCARET MAHKEMESİ

TARİHİ : 06/07/2018

NUMARASI : 2016/1041 Esas 2018/437 Karar

DAVA : Ortak Olunmadığının Tespiti, Alacak

DAVA TARİHİ : 12/08/2016

KARAR TARİHİ : 06/10/2026

GEREKÇELİ KARARIN

YAZILDIĞI TARİH : 07/10/2026

Taraflar arasındaki ortak olunmadığının tespiti, alacak istemine ilişkin davanın yargılaması sonunda ilamda yazılı gerekçeyle davanın kısmen kabulüne yönelik olarak verilen hükme karşı davacılar vekili ve davalı şirket vekilince süresinde istinaf kanun yoluna başvurulması üzerine Dairemizin 13/01/2021 tarih ve 2018/2109 Esas 2021/62 Karar sayılı dosyasında verilen kararın Yargıtay 11. Hukuk Dairesi'nin 15/11/2021 tarih ve 2021/2496 Esas 2021/6180 Karar sayılı onama ilamı üzerine davacıların bireysel başvurusu sonucunda Anayasa Mahkemesi Birinci Bölümü 2021/9400 başvuru numaralı dosyada 16/05/2024 tarihli karar ile Anayasanın 35. maddesi ile güvence altına alınan mülkiyet hakkı ile bağlantılı olarak Anayasanın 40. maddesinde düzenlenen etkili başvuru hakkının ihlal edildiğine, kararın bir örneğinin mülkiyet hakkı ile bağlantılı olarak etkili başvuru hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere ekli listenin (D) sütununda belirtilen mahkemelere gönderilmesine karar verilmesi üzerine Dairemizin 13/01/2026 tarih ve 2024/1082 Esas 2026/43 Karar sayılı dosyasında verilen kararın Yargıtay 11. Hukuk Dairesi'nin 11/05/2026 tarih ve 2026/2731 Esas 2026/2798 Karar sayılı kararıyla bozularak Dairemize gönderilmesi üzerine yapılan duruşmalı inceleme sonunda dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü.

DAVA

Davacılar vekili dava dilekçesinde özetle; müvekkillerinin yatırılan paraların istenildiği her an geri ödeneceği garantisi ile müvekkilleri ... ve ...'nın tahsil edilen 48.906,25 DM, ... ve ...'nın 118.940 DM yatırdığını, ancak talep etmesine rağmen yatırdığı parayı geri alamadığını ileri sürerek, müvekkilleri ... ve ...'dan tahsil edilen 48.906,25 DM karşılığı 25.005,37 Euro'nun, ... ve ...'dan tahsil edilen 118.940 DM karşılığı 60.813,06 Euro'nun haksız fiil hükümleri gereğince paranın yatırıldığı tarihden itibaren 3095 sayılı Kanunun 4/A maddesi uyarınca işleyecek faiziyle birlikte davalılardan müteselsilen tahsiline karar verilmesini talep ve dava etmiştir.

CEVAP

Davalı şirket vekili cevap dilekçesinde özetle; davanın süresinde açılmadığını, davacıların iddialarının yerinde olmadığını savunarak, davanın usul ve esastan reddini istemiştir.

Davalı ... ve vasisine dava dilekçesi usulüne uygun olarak tebliğ edilmiş ise de anılan davalı ve vasisi davaya cevap vermemiştir.

İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

Mahkemece, tüm dosya kapsamına göre, davacının davasının kısmen kabulü ile, davacının davalı şirket ortağı olmadığının tespitine, 40.035,00 Euro'nun dava tarihinden itibaren işleyecek 3095 Sayılı Kanun'un 4/a maddesi uyarınca Devlet Bankalarının Euro cinsinden açılmış 1 yıl vadeli mevduat hesabına ödediği en yüksek döviz faiziyle birlikte davalılardan müteselsilen alınarak davacı tarafa verilmesine, davacının fazlaya ilişkin isteminin reddine, davacı tarafından sunulan hisse senetleri asıllarının karar kesinleştiğinde talep halinde davalıya iadesine karar verilmiştir.

İSTİNAF SEBEPLERİ

Davalı şirket vekili istinaf başvuru dilekçesinde özetle; davanın zaman aşımına uğradığını, davacının ödeme ve hile iddiasını ispatlayamadığını, taraflar arasında ortaklık ilişkisi bulunmadığına ilişkin kabulün hatalı olduğunu, ödeme belgelerinin dikkate alınmadığını, yemin delilini kullanma haklarının engellendiğini, isticvap taleplerinin reddedildiğini, dava tarihindeki yabancı para değeri üzerinden zarar hesabı yapılmasının hatalı olduğunu, davacının yedinde bulunan hisse senetlerinin davalı şirkete iadesine karar verilmediğini belirterek ilk derece mahkemesi kararının kaldırılmasına, davanın reddine karar verilmesini istemiştir.

Davacılar vekili istinaf dilekçesinde özetle; ortaklık durum belgesi, ortaklık ve hisse senedi takip formunun mahkemece delil olarak kabul edilmediğini, delillerin bir bütün olarak değerlendirilerek toplam alacağın 60.813,06 Euro olarak tespit edilmesi gerektiğini, fotokopi belgelerin hükme esas alındığını, davalı tarafından sunulan belgelerin ödeme belgesi niteliğinde olmadığını, bu belgelerin taraflarına tebliğ edilmediğini, belge altındaki imzaların müvekkiline ait olup olmadığıyla ilgili beyanda bulunma haklarının engellendiğini, ödeme belgesi olduğu iddia edilen belgelerin süresinde mahkemeye sunulmadığını, davalının mahkemeden ve bilirkişilerden belge sakladığını, faiz başlangıç tarihinin tahsil tarihi olması gerektiğini, mahkemenin taraflı yargılama yaptığını, vekalet ücreti belirlenirken karar tarihindeki kurun esas alınması gerekirken dava tarihindeki kurun esas alınmasının hatalı olduğunu bildirerek ilk derece mahkemesi kararının kaldırılmasına karar verilmesini talep etmiştir.

HUKUKİ NİTELENDİRME, DELİLLERİN VE İSTİNAF SEBEPLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Dava; geçerli şekilde ortaklık ilişkisinin kurulmadığının tespiti ve bu amaçla verilen paranın iadesi istemlerine ilişkindir.

6100 Sayılı HMK'nın 355. maddesi gereğince, istinaf incelemesinin istinafa gelen tarafın sıfatı ile istinaf dilekçesinde belirtilen sebeplerle sınırlı olarak kamu düzenine aykırılık bulunup bulunmadığı hususu gözetilerek ilk derece mahkemesinin taraflar arasındaki ihtilafta görevli mahkeme oluşu ve eldeki davada kesin yetki kuralına da aykırılık bulunmadığı anlaşılmakla işin esasına girilerek yapılan incelemede;

Dava dilekçesinde davacılar olarak ..., ..., ... ve ... yer almakta olup, davacılar vekili ... ve ...'dan tahsil edilen 48.906,25 DM karşılığı 25.005,37 Euro'nun, ... ve ...'dan tahsil edilen 118.940 DM karşılığı 60.813,06 Euro'nun 3095 sayılı Kanunun 4/A maddesi uyarınca tahsilini talep etmiştir. Mahkemece 2016/877 Esas sayılı dosya üzerinden görülmekte olan davada 11/11/2016 tarihli ön inceleme tensip tutanağı ile davacılar ... ve ... yönünden tefrik edilen dosyanın esas defterine

kaydının yapılmasına karar verilmesi üzerine anılan davacılar yönünden açılan dava ilk derece mahkemesinin 2016/1041 Esas sırasına kaydı yapılarak yapılan yargılama sonunda işbu istinaf incelemesine konu karar verilmiştir.

İlk derece mahkemesince davanın kısmen kabulü ile 40.035,00 Euro'nun dava tarihi olan 12/08/2016 tarihinden itibaren 3095 sayılı kanunun 4/A maddesi uyarınca işleyecek faizi ile birlikte davalıdan alınarak davacıya ödenmesine dair verilen karara karşı davalı şirket ve davacılar vekilinin istinaf başvurusu üzerine Dairemizin 13/01/2021 tarihli ve 2018/2109 Esas 2021/62 Karar sayılı kararıyla davacılar vekili ve davalı şirket vekilinin istinaf başvurusunun ayrı ayrı kabulüne, ilk derece mahkemesi kararının kaldırılmasına, 3332 sayılı Kanunun geçici 4. maddesi gereğince karar verilmesine yer olmadığına hükmedildiği, Dairemiz kararına karşı davacılar vekilince temyiz kanun yoluna başvurulması üzerine Yargıtay 11. Hukuk Dairesinin 15/11/2021 tarih 2021/2496 Esas 2021/6180 Karar sayılı ilamı ile davacılar vekilinin temyiz itirazlarının reddi ile hükmün onandığı, kararın kesinleştiği görülmüştür.

Kararın kesinleşmesi üzerine davacı ... ile davacı ... mirasçılarının bireysel başvurusu sonucunda Anayasa Mahkemesi Birinci Bölüm 2021/9400 başvuru numaralı dosyada 16/05/2024 tarihli karar ile Anayasanın 35. Maddesi ile güvence altına alınan mülkiyet hakkı ile bağlantılı olarak Anayasanın 40. maddesinde düzenlenen etkili başvuru hakkının ihlal edildiğine, kararın bir örneğinin mülkiyet hakkı ile bağlantılı olarak etkili başvuru hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere Dairemize gönderilmesine karar verilmesi üzerine Dairemizce dosyanın yeniden incelenmesi ile 13/01/2026 tarih 2024/1082 Esas 2026/43 Karar sayılı karar ile davanın kısmen kabulüne, davacının davalı şirket ortağı olmadığının tespitine, 59.042,00 Euro'nun ödeme tarihi olan 31/03/2000 tarihinden itibaren işleyecek 3095 sayılı Kanunun 4/A maddesi uyarınca faiziyle birlikte davalılardan müteselsilen tahsili ile davacılar ... ile davacı ... mirasçılarına verilmesine karar verilmiştir.

Dairemiz kararına karşı davalı şirket vekilince temyiz kanun yoluna başvurulması üzerine bu kez, Yargıtay 11. Hukuk Dairesinin 11/05/2026 tarih 2026/2731 Esas 2026/2798 Karar sayılı kararıyla; "1. .... emsal dosyalarda (Dairemizin 01.07.2024 tarihli, 2024/3278 E., 2024/5341 K. sayılı, 13.05.2024 tarihli, 2024/1235 E., 2024/3801 K. sayılı ilamları) ayrıntılı olarak açıklandığı üzere davalı şirketin eyleminin haksız fiil niteliğinde olduğu, süresi içerisinde zamanaşımı def'inde bulunulduğu, taraflar arasındaki uyuşmazlık ortaya çıktıktan sonra davalı tarafın, davacıda söz konusu parayı ödeyeceği yönünden beklenti yaratacak tutumu olmadığından zamanaşımı defini ileri sürmesinin dürüstlük kuralına aykırı düşmeyeceği, işbu davada zamanaşımı yönünden davacı lehine bir kazanılmış hak bulunmadığı, cezanın üst sınırına göre ceza zamanaşımı süresinin 765 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 102/4 ve 104/2 maddesi hükümleri uyarınca 5 yıl, uzamış zamanaşımı süresinin ise 7,5 yıl olduğu, davacının 2000 yılında davalı tarafa para yatırdığı buna karşın eldeki davanın 2016 yılında 7,5 yıllık zamanaşımı süresinden sonra açıldığı gözetilerek mahkemece zamanaşımı sebebiyle davanın reddine karar verilmesi gerekirken yazılı şekilde hüküm kurulması doğru olmamış, bu nedenle kararın bozulmasına karar vermek gerekmiştir.

2.Bozma sebep ve şekline göre davalı şirket vekilinin diğer temyiz itirazlarının incelenmesine şimdilik yer olmadığına karar vermek gerekmiştir. " gerekçesiyle bozulmuştur.

Bozma ilamı davacı vekili ile davalı şirket vekiline usulüne uygun olarak tebliğ edilmiş, davacı ve davalı şirket vekili duruşmaya katılmış, davacı vekili bozma ilamına karşı direnilmesini, davalı şirket vekili ise bozma ilamına uyulmasını talep etmiştir.

Dairemizce davalı şirket hakkında verilen önceki kararımızda direnilmesine oy birliği ile karar verilmiştir.

Davalı şirket hakkındaki Dairemiz kararında DİRENME GEREKÇESİ; Yargıtay bozma ilamı doğrultusunda somut olaya gelince;

İlk derece mahkemesince davanın kısmen kabulü ile 40.035,00 Euro'nun dava tarihi olan 12/08/2016 tarihinden itibaren 3095 sayılı kanunun 4/A maddesi uyarınca işleyecek faizi ile birlikte davalıdan alınarak davacıya ödenmesine dair verilen karara karşı davalı şirket ve davacılar vekilinin istinaf başvurusu üzerine Dairemizin 13/01/2021 tarihli ve 2018/2109 Esas 2021/62 Karar sayılı kararıyla davacılar vekili ve davalı şirket vekilinin istinaf başvurusunun ayrı ayrı kabulüne, ilk derece mahkemesi kararının kaldırılmasına, 3332 sayılı Kanunun geçici 4. maddesi gereğince karar verilmesine yer olmadığına hükmedildiği, Dairemiz kararına karşı davacılar vekilince temyiz kanun yoluna başvurulması üzerine Yargıtay 11. Hukuk Dairesinin 15/11/2021 tarih 2021/2496 Esas 2021/6180 Karar sayılı ilamı ile davacılar vekilinin temyiz itirazlarının reddi ile hükmün onandığı, kararın kesinleştiği görülmüştür.

Kararın kesinleşmesi üzerine davacı ... ile davacı ... mirasçılarının bireysel başvurusu sonucunda Anayasa Mahkemesi Birinci Bölüm 2021/9400 başvuru numaralı dosyada 16/05/2024 tarihli karar ile Anayasanın 35. Maddesi ile güvence altına alınan mülkiyet hakkı ile bağlantılı olarak Anayasanın 40. maddesinde düzenlenen etkili başvuru hakkının ihlal edildiğine, kararın bir örneğinin mülkiyet hakkı ile bağlantılı olarak etkili başvuru hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere Dairemize gönderilmesine karar verilmesi üzerine Dairemizce dosyanın yeniden incelenmesi ile 13/01/2026 tarih 2024/1082 Esas 2026/43 Karar sayılı karar ile davanın kısmen kabulüne, davacının davalı şirket ortağı olmadığının tespitine, 59.042,00 Euro'nun ödeme tarihi olan 31/03/2000 tarihinden itibaren işleyecek 3095 sayılı Kanunun 4/A maddesi uyarınca faiziyle birlikte davalılardan müteselsilen tahsili ile davacılar ... ile davacı ... mirasçılarına verilmesine karar verilmiştir.

Dairemiz kararına karşı davalı şirket vekilince temyiz kanun yoluna başvurulması üzerine bu kez, Yargıtay 11. Hukuk Dairesinin 11/05/2026 tarih 2026/2731 Esas 2026/2798 Karar sayılı kararıyla zamanaşımı sebebiyle davanın reddine karar verilmesi gerektiği gerekçesiyle Dairemiz kararı bozulmuştur.

Davacı yan eldeki davada, davalı şirket temsilcilerinin yüksek faiz verileceği ve parasını istediği zaman geri alabileceği taahhüdünde bulunmaları üzerine belge karşılığında davalıya para verdiğini, kısa bir süre sonra parasını istediğini, ancak bu güne kadar kendisine ödeme yapılmadığını, hisse senetlerinin izinsiz olarak halka arz edildiğini, ... Grubu tarafından yapılan usulsüzlüklerin SPK ve diğer resmi kurum raporlarında açıklandığını, davalılar hakkında çeşitli suçlardan suç duyurusu yapıldığını, davacının şirket ortağı yapılmasının hukuken mümkün olmadığını, kanuna uygun bir ortaklık ilişkisinin kurulmadığını, davalıların zarardan sorumlu

olduğunu ileri sürerek 118.940,00 DM karşılığı 60.813,06 Euro'nun 3095 sayılı Kanunun 4/A maddesi uyarınca işleyecek faiziyle birlikte davalılardan müteselsilen tahsiline ve geçerli bir ortaklık ilişkisinin bulunmadığının tespitine karar verilmesini talep ve dava etmiştir.

Davalı şirket vekili, zamanaşımı defi ile birlikte davacının davalı şirketin ortağı olduğunu, ortağın sermaye olarak koyduğu parayı istemesinin mümkün bulunmadığını savunarak davanın reddini istemiştir.

Taraflar arasındaki uyuşmazlık, davacıdan "Ortaklık Durum Belgesi", "Hisse Senedi" gibi sair belgeler karşılığında istenildiğinde derhal ve işlemiş kar payı ile birlikte iade edileceği taahhüdü ile para tahsil edilip edilmediği, geçerli bir ortaklık ilişkisinin kurulup kurulmadığı, davacının davalı şirketin ortağı olup olmadığı, davacının ortaklıktan kaynaklanan haklarını kullanıp kullanmadığı, şirket ortağı değil ise davacının zarar miktarı, zararın davalıdan talep edilip edilemeyeceği hususlarından kaynaklanmaktadır.

Türkiye Ticaret Sicili Gazetesinin 28.05.2010 tarih 7573 sayılı nüshasının 209. Sayfasının incelenmesinde; davalı ... ... Ticaret A.Ş. nin ünvanının ... ... A.Ş. olarak değiştirildiği ve yine Türkiye Ticaret Sicili Gazetesinin 17/07/2012 tarih ve 8113 sayılı nüshasının 105-110. sayfalarına göre de yeni ünvanı ile davalı ... ... A.Ş. nin ... ... A.Ş.'nin bünyesine girerek ... ... A.Ş. ne devredilmesi suretiyle birleştirildiği anlaşılmıştır.

Yine davacılar, davalı ile arasında ortaklık ilişkisinin bulunmadığını iddia etmiştir. Yargıtay 11. Hukuk Dairesinin 2016/4603 Esas, 2016/6789 karar sayılı ilamında 2015/15419 Esas 2016/4922 Karar sayılı ilamlarında da belirtildiği üzere;

... Grubu bazı şirketlerin fiili ve hukuki irtibat halinde oldukları, birlikte hareket ederek para toplama amacıyla "Ortaklık Durum Belgesi", "Hisse Senedi" gibi sair belgeler karşılığında istenildiğinde derhal ve işlemiş kar payı ile birlikte iade edileceği taahhüdü ile para topladıkları, ortağın sermaye olarak verdiğini isteyemeyeceğine dair yasal düzenlemeyi kullanarak para yatıran kişileri grup şirketlerden herhangi birinde veya birkaçında düşük nominal bedellerle şeklen ortak gibi gösterdikleri, tahsil ettikleri parayı ise muhasebe kayıtlarına yansıtmayarak para iade taleplerini reddettikleri, taraflar arasında sahih bir ortaklık ilişkisi bulunmadığı anlaşılmıştır. Dosyaya sunulan hisse senetleri geçersiz olup hiçbir değer taşımayacağından ortaklığa dayanak alınamayacağı gibi nominal değer atfedilerek düşüm yapılmamıştır.

Davalı şirket vekilinin istinaf sebepleri arasında göstermiş olduğu zaman aşımı ve hak düşürücü süre yönünden iddialarının incelenmesinde;

Yargıtay Hukuk Genel Kurulu'nun 01/04/2021 gün ve 2018/(22)9-1116 esas ve 2021/396 karar sayılı kararında ".... 91. Mahkemenin, Yargıtay'ın bozma kararına uyması ile bozma kararı lehine olan taraf yararına bir usuli kazanılmış hak doğabileceği gibi bazı konuların bozma kararı kapsamı dışında kalması yolu ile de usuli kazanılmış hak gerçekleşebilir. Yargıtay tarafından bozulan bir hükmün bozma kararının kapsamı dışında kalmış olan kısımları kesinleşir. Bozma kararına uymuş olan mahkeme kesinleşen bu kısımlar hakkında yeniden inceleme yaparak karar veremez. Bir

başka anlatımla, kesinleşmiş bu kısımlar, lehine olan taraf yararına usuli kazanılmış hak oluşturur (4.2.1959 gün ve 13/5 sayılı YİBK).

92. Yargıtay içtihatları ile kabul edilen “usuli kazanılmış hak” olgusunun, bir çok hukuk kuralında olduğu gibi yine Yargıtay içtihatları ile geliştirilmiş istisnaları bulunmaktadır.

93. Mahkemenin bozmaya uymasından sonra yeni bir içtihadı birleştirme kararı çıkması durumunda Yargıtay bozma kararı ile oluşan usuli kazanılmış hak değer taşımayacaktır.

94. Bunun gibi bozmaya uyulmasından sonra o konuda yürürlüğe giren yeni bir kanun karşısında bozma ilamına uyulmakla oluşan usuli kazanılmış hakkında bir değeri kalmayacaktır. HGK'nın 12.03.1997 tarihli ve 1997/7-975 E., 1997/196 K. ile 06.11.1996 tarihli ve 1996/17-561 E., 1997/744 K. sayılı kararlarında bu hususa vurgu yapılmıştır.

95. Benzer şekilde uygulanması gereken bir kanun hükmünün, hüküm kesinleşmeden önce Anayasa Mahkemesince iptaline karar verilmesi hâlinde usuli kazanılmış hakka göre değil, Anayasa Mahkemesinin iptal kararından sonra oluşan yeni duruma göre karar verilebilecektir (HGK’nın 21.01.2004 tarihli ve 2004/10-44 E., 2004/19 K. ile 30.01.2013 tarihli ve 2012/1-683 E.,2013/165 K. sayılı kararları).

96. Görev konusu da usuli kazanılmış hakkın istisnasıdır. Bu husus 04.02.1959 tarihli ve 1957/13 E., 1959/5 K. sayılı YİBK'da "...Kaide olarak usuli müktesep hak hükmünün vazife konusunda tatbik yeri olmayacağına ve duruşmanın bittiği bildirilinceye kadar vazifesizlik kararı verebileceğine,..." şeklinde ifade edilmiştir.

97. Bu sayılanların dışında ayrıca hak düşürücü süre, kesin hüküm itirazı ve harç gibi kamu düzenine ilişkin konularda da usuli kazanılmış haktan söz edilemez. Ayrıca maddi hataya dayanan bozma kararına uyulması ile de usuli kazanılmış hak doğmaz.

106. V. Hukuki güvenlik:

107. Diğer yandan Anayasa’nın “Hak arama hürriyeti” kenar başlıklı 36. maddesinin birinci fıkrasında, “Herkes, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir.” hükmü; Anayasa'nın 138. maddesinin dördüncü fıkrasında ise, "Yasama ve yürütme organları ile idare, mahkeme kararlarına uymak zorundadır; bu organlar ve idare, mahkeme kararlarını hiçbir suretle değiştiremez ve bunların yerine getirilmesini geciktiremez.” hükümleri bulunmaktadır.

108. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin (Sözleşme) “Adil yargılanma hakkı” kenar başlıklı 6. maddesinin ilgili kısmında ise “Herkes medeni hak ve yükümlülükleri ile ilgili uyuşmazlıklar ya da cezai alanda kendisine yöneltilen suçlamalar konusunda karar verecek olan, kanunla kurulmuş bağımsız ve tarafsız bir mahkeme tarafından davasının makul bir süre içinde, hakkaniyete uygun ve açık olarak görülmesini isteme hakkına sahiptir.” düzenlemesi yer almaktadır..

109. Nitekim Anayasa Mahkemesinin (AYM) 11 Eylül 2014 tarihli ve 29116 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 26.06.2014 tarihli ve 2013/1752 başvuru numaralı kararında "... Anayasa’nın 36. maddesinde ifade edilen hak arama özgürlüğü, diğer temel hak ve özgürlüklerden gereken şekilde

yararlanılmasını ve bunların korunmasını sağlayan en etkili güvencelerden biri olmakla birlikte aynı zamanda toplumsal barışı güçlendiren, bireyin adaleti bulma, hakkı olanı elde etme, haksızlığı önleme uğraşının da aracıdır. Hak arama özgürlüğü ve adil yargılanma hakkı, sadece yargı mercileri önünde davacı ve davalı olarak iddia ve savunmada bulunma hakkını değil, yargılama sonunda hakkı olanı elde etmeyi de kapsayan bir haktır...” şeklinde adil yargılanma hakkının unsurlarına ve içeriğine ilişkin açıklamalar yapılmıştır.

110. Anayasa Mahkemesi bu kararında ve başkaca bir çok kararında “hukuki güvenlik ilkesinin” hukuk devletinin unsurlarından biri olduğunu kabul etmiştir. Yüksek Mahkemeye göre hukuk devletinde hukuk güvenliğini sağlayan bir düzenin kurulması asıldır. Hukuki güvenlik ilkesi gereğince devletin, vatandaşların mevcut kanunlara olan güvenine saygılı davranması, bu güvenlerini boşa çıkaracak uygulamalardan kaçınması gerekir. Bu durum hukuk devleti ilkesinin bir gereği olduğu kadar Anayasa’nın 5. maddesiyle devlete yüklenen, vatandaşların refah, huzur ve mutluluk içinde yaşamalarını sağlama, maddi ve manevi varlıklarını geliştirmek için gerekli ortamı hazırlama ödevinin bir sonucudur. Bu yönüyle, hukuk devletinin önemli bir unsuru olarak hukuki güvenlik ilkesi, yalnızca hukuk düzeninin değil, aynı zamanda belirli sınırlar içinde bütün devlet faaliyetlerinin belirli oranda önceden öngörülebilir olması anlamını taşır. Hukuki güvenlik sadece bireylerin devlet faaliyetlerine duyduğu güveni değil, aynı zamanda yürürlükteki mevzuatın süreceğine duyulan güveni de içerir.

111. Başka bir anlatımla hukuk devletinin hukuki güvenlik ilkesi, herkesin bağlı olacağı hukuk kurallarını önceden bilmesi, tutum ve davranışlarını buna göre güvenle düzenleyebilmesi anlamına gelir. Kişilerin davranışlarını düzenleyen kurallar onlara güvenlik sağlamalıdır. Bu güvenliğin sağlanabilmesi, her şeyden önce, devletin kendi koyduğu hukuk kurallarına kendisinin de uymasına bağlıdır. Kanunları uygulama durumunda bulunanların da, başta mahkemeler olmak üzere bu ilke ile bağlı olduğu da açıktır.

112. Hukuk devleti, devlet ve insan faaliyetlerine yön veren, yönetilenlere hukuk güvenliği sağlayan ilkeler bütünü olduğundan, devletin organ ve kurumları bakımından bu ilkeler birer sınırlama niteliği taşırken, vatandaşlar açısından hukuki güvenlik içinde yaşamanın araçları olarak işlev görmektedir.

113. Hukuki güvenlikle bağlantılı olarak “genellik” ve “öngörülebilirlik”, hukuk devletinin iki temel unsuru kabul edilir. Genellik unsuru, hukukun özel kişi ya da durumlara değil, herkesi kapsayacak biçimde genel, soyut ve tarafsız, geçmişe uygulama yasağı çerçevesinde ileriye yönelik, kamuya açık kurallar üzerine inşa edilmesi anlamını taşır. Hukukun öngörülebilirliği ise, hukukun anlam açısından belirgin ve açıkça ifade edilmiş, istikrarlı ve birbiriyle uyumlu kurallar ile önceden tahmin edilebilir uygulamalara dayanmasıdır. Bireylerin hukukun gerektirdiği şeyi önceden bilmeleri ve davranışlarını buna göre düzenlemelerini sağlayan bir ilke olarak hukuki öngörülebilirliğin hukuki belirlilik ile ilişkisi, bu noktada çok açıktır. Hukuk kurallarının bütünüyle belirsiz olduğu kabul edildiğinde, hukuki öngörülebilirlikten de söz edilemeyecektir. Hukuki güvenirlik ile yargı erkine güven sağlandığından kamu yararı ile doğrudan ilgilidir. Buradaki asıl amaç hukuki barışın sağlanmasıdır.

114. Nitekim Anayasa Mahkemesinin sözü edilen kararında "...Belirlilik ilkesi ise yasal düzenlemelerin hem kişiler hem de idare yönünden herhangi bir duraksamaya ve kuşkuya yer vermeyecek şekilde açık, net, anlaşılır ve uygulanabilir olmasını, ayrıca kamu otoritelerinin keyfi uygulamalarına karşı koruyucu önlem içermesini ifade etmektedir...” şeklinde belirlilik ilkesinden ne anlaşılması gerektiği açıklanmıştır.

115. Anayasa Mahkemesi, “hukuki güvenlik ilkesinin öngörülebilirliği” sağlayan işleviyle hukuk devletinin ayrılmaz bir parçası olarak, bireylere hem devlet hem de toplumun diğer üyeleri karşısında “ilkesel”, “kurumsal” ve “işlevsel” güvenceleri birlikte sağlayacağını kabul etmektedir.

116. Yine Anayasa Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararında “...Kesin hükme saygı uluslar arası hukuk düzenine özgü hukukun genel ilkelerinden biri olarak kabul görmektedir. Anayasa’nın 138. maddesinin son fıkrasında düzenlenen yargı kararlarının geciktirilmeksizin uygulanması yükümlülüğü, hukukun genel ilkelerinden biri olarak da kabul edilen kesin hükme saygı ilkesinin de bir gereğidir. Çünkü bir hukuk sisteminde yargının verdiği ve bağlayıcı olan kesin hüküm zarar gören taraflardan biri açısından işlevsiz duruma getirilmişse, adil yargılanma hakkının sağladığı güvencelerin bir anlamı kalmayacaktır..." hususlarına vurgu yapılmıştır.

117. Aynı kararda "...Anayasa’nın 36. maddesinin birinci fıkrasında, herkesin yargı organlarına davacı ve davalı olarak başvurabilme ve bunun doğal sonucu olarak da iddia, savunma ve adil yargılanma hakkı güvence altına alınmıştır. Anılan maddeyle güvence altına alınan adil yargılanma hakkı, kendisi bir temel hak niteliği taşımasının ötesinde, diğer temel hak ve özgürlüklerden gereken şekilde yararlanılmasını ve bunların korunmasını sağlayan en etkili güvencelerden biridir. Bu bağlamda Anayasa’nın, yasama ve yürütme organları ile idarenin mahkeme kararlarına uyma zorunluluğunu ve mahkeme kararlarının değiştirilemeyeceği ile uygulanmasının geciktirilemeyeceğini ifade eden 138. maddesinin de, adil yargılanma hakkının kapsamının belirlenmesinde gözetilmesi gerektiği açıktır..." ifadelerine yer verilmiştir.

Gerekçesi hukuki güvenlik ilkesinin önemini açıklamaktadır.

Yargıtay 11. Hukuk Dairesi somut dosya ile benzer uyuşmazlıklarda uzun süredir davalıların zamanaşımını ileri sürmelerinin hakkın kötüye kullanılması olduğu görüşü ile kararlar vermiştir.

Yargıtay 11. Hukuk Dairesinin ... (...) hakkında açılan davalara ilişkin olan 2013/13293 esas 2014/15076 karar sayılı ilamında,

"Dairemize intikal eden emsal dosyalardan bilindiği üzere, Konya 1. Ağır Ceza Mahkemesi'nde ve Konya 3. Ağır Ceza Mahkemesi'nde davalı şirketlerin yöneticileri suç işlemek amacıyla örgüt kurmak ve dolandırıcılık suçlarından yargılanmış, her iki kamu davasında da zamanaşımı nedeni ile ortadan kaldırma kararları verilmiştir. (Konya 1. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 25.03.2011 gün ve 2007/155 E.-2011/127 K. sayılı kamu davasının düşürülmesine dair kararı Yargıtay 15. Ceza Dairesi'nin 21.11.2012 gün ve 2012/13279 E.-44069 K. sayılı kararı ile onanmış, Konya 3. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 08.11.2006 gün ve 2003/145 E.-2006/323 K. sayılı beraat kararı Yargıtay 11. Ceza Dairesi'nin 31.12.2007 gün ve 2007/4622 E.-9553 K. sayılı kararı ile kamu davasının zamanaşımı nedeniyle ortadan kaldırılması gerektiği gerekçesiyle bozulmuştur). Konya 1. Ağır

Ceza Mahkemesi dosyasında düzenlenen iddianamede ve dayanak 07.09.1999 tarihli denetim raporunda, şirketin yasal defter ve kayıtlarında görülmesine rağmen 1995, 1996, 1997 yıllarında ortak olmak amacıyla para toplanan tasarruf sahiplerine Alman Markı bazında sırayla yıllık %18, %18 ve %20 oranında kâr payı dağıtımlarının şirket faaliyet sonuçlarından bağımsız olarak gerçekleştirildiği, anılan yıllarda şirketin önemli tutarda zarar ettiği halde bu oranda kâr payı dağıtmasının ancak sisteme yeni giren katılımcılardan toplanan paralarla karşılanmasının mümkün olduğu, ... tarafından tasarruf sahiplerine verilen hisselerin daha sonra geri alındığı ve yeni ortak olmak isteyenlere satıldığı, ...'in aracı rol üstlendiği ancak böyle bir yetki belgesinin olmadığı, ... A.Ş. ve ... San. İşlt. Tic. A.Ş.'nin geçmiş yıllara ait mali tablolarına göre şirketlerin yüklü miktarlarda zarar ettikleri, faaliyet kârı olmamasına rağmen kâr payları dağıttıkları tespitlerine yer verilmiştir.

BK'nın 53. maddesi uyarınca zamanaşımı nedeniyle ortadan kaldırma kararı kesinleşmiş bir ceza hükmü olmadığından hukuk hakimini bağlamaz. Ancak hukuk hakiminin ceza dosyasındaki delilleri de değerlendirerek neticeye varması gereklidir. Somut uyuşmazlıkta da mahkemece bu husus nazara alınarak, ceza dosyalarında alınan bilirkişi raporlarında tespit edilen maddi vakaların neler olduğunun belirlenmesi, tespit edilen maddi vakıalar varsa, bu maddi vakıaların dosyada mevcut, davacılar tarafından ibraz edilen deliller ve görülmekte olan davada alınan bilirkişi raporlarıyla birlikte değerlendirilerek davacıların uğradığını iddia ettiği zarardan davalıların sorumlu olup olmayacağının saptanması, her bir davalının hukuki durumunun ve davalılar vekilinin zamanaşımı def'inin buna göre tayin ve takdir edilmesi gereklidir.

Ancak davada gerçekten de zamanaşımı sürelerinin gerçekleşip gerçekleşmediğinin incelenmesinden önce, davacı tarafın iddialarının ileri sürülüş şekli bakımından, taraflar arasındaki uyuşmazlıkta uygulanması gerekli herhangi bir hak düşürücü sürenin bulunmadığı belirtilmelidir. Bu noktada üzerinde durulması gereken öncelikli husus, davada zamanaşımı def'inin ileri sürülmesinin dürüstlük kurallarına aykırı olup olmadığıdır. Her ne kadar bir borçlunun borcunun zamanaşımına uğradığını ileri sürmesi ve bu yolla borcunu ödemekten kaçınması, tüm çağdaş hukuk sistemlerinde olduğu gibi Türk hukuku bakımından da kanunen kendisine tanınan bir hak olup, zamanaşımı def'inin ileri sürülmesi tek başına borçlunun dürüstlüğe aykırı bir davranışı olarak kabul edilemez ise de bazı hallerde zamanaşımı def'inin ileri sürülmesi dürüstlük kuralıyla bağdaşmayabilir (doktrindeki bir esere atıf). Zamanaşımı def'inin ileri sürülmesinin hangi hallerde dürüstlük kuralına aykırı bulunduğu hususunda normatif bir düzenleme bulunmadığından, bu hususun varit olup olmadığının her somut uyuşmazlığın özellikleri nazara alınarak değerlendirilmesi gerekir.

Bilimsel ve yargısal içtihatlarda davacının dava açmaması için oyalanması durumu dürüstlük kuralına aykırılık olarak kabul edilmektedir (doktrindeki bir esere atıf). Somut uyuşmazlıkta da taraflar arasında çekişmesiz olduğu üzere, yurt dışında çalışan davacılardan "Ortaklık Durum Belgesi" başlıklı belge karşılığında para tahsil edilmiş ve davalı tarafın da kabulünde olduğu üzere toplanan paralar Türkiye'ye gönderilmiş bulunmaktadır. Her ne kadar davalı taraf bu paralar karşılığında davacıların ortak yapıldığını savunmuşsa da, bu konumdaki kişilerin gerçekten ortak olup olmadığının ve davalıların bu anlamda bir haksız fiillerinin bulunup bulunmadığının anlaşılması, ancak yukarıda anılan ve uzun süren hukuk ve ceza davalarında yapılacak incelemeler

sonucunda mümkün olacaktır. Davadaki zamanaşımı def'inin ileri sürülmesinin dürüstlük kuralına aykırı bulunup bulunmadığının değerlendirilmesinde bu olguların göz önünde bulundurulması gerekeceği tabiidir. Burada nazara alınması gereken bir başka husus da (HUMK'nın 235 ve HMK'nın 187/2 nci maddesi uyarınca herkesçe bilinmesi nedeniyle çekişmesiz olan) davalıların faizin haram olduğu kavramından hareketle yurt dışında toplanan paralarla Türkiye'de çok büyük yatırımlar yapılacağı, yatırımcılarına önemli ölçüde kâr payı verileceği, paraların istendiği an geri ödeneceği, şirkete para yatırıldığını ispat etmeye yönelik ortaklık durum belgesi ve ... ... A.Ş.'ne ait hisse senetlerinin sonradan teslim edileceği, paraların geri alınmak istendiğinde, hisse senetlerinin şirketçe geri alınması karşılığında ödemelerin temsilcilik adresinde yapılacağı yönünde reklamlar yapması ve taahhütlerde bulunmasıdır. Davacı taraf da davada bu nedenle davalı şirketlere para verildiği iddiasındadır. Yukarıda yapılan özetten de anlaşılacağı üzere davalı taraf davada bir yandan davacıların davalı şirketlerin ortağı olduğunu bildirirken, diğer yandan yatırılan paranın istendiği an geri alınabileceğine inandırılıp, güven telkin edilen ve yurt dışında yatırdığı parasını alamayacağının anlaşılması üzerine işbu davayı açtığı ileri sürülen davacılara karşı, paranın yatırılış tarihine göre zamanaşımı süresinin dolduğunu savunmaktadır. Bu şekilde zamanaşımı def'inin ileri sürülmesinin dürüstlük kuralı ile bağdaşır bir tutum olmadığı açıktır.

Bu itibarla, mahkemece taraflar arasındaki uyuşmazlığa uygulanması gereken herhangi bir hak düşürücü sürenin bulunmadığının nazara alınması ve davalı tarafın yerinde olmayan zamanaşımı def'inin reddiyle uyuşmazlığın esasına girilmesi gerekirken, anılan hususlar gözden kaçırılarak, davanın hak düşürücü süre ve zamanaşımı süresi yönünden reddine karar verilmesi doğru olmamış" gerekçesiyle zamanaşımı nedeniyle davanın reddi kararının davacı yararına bozulmasına karar verilmiştir.

Zaman içerisinde Yargıtay 11 HD emsal kararlarında bu görüşünü korumuş ve zamanaşımı savunmasının dürüstlük kuralına aykırı olduğuna ilişkin derece mahkemesi kararlarına karşı yapılan temyiz itirazlarını red etmiştir. (Yargıtay 11. Hukuk Daires'nin 2017/5293 Esas 2018/3499 Karar, 2017/5296 Esas 2018/3498 Karar, 2017/5297 Esas 2018/3497 Karar, 2018/5674 Esas 2019/1590 Karar, 2018/1685 Esas 2019/625 Karar, 2018/524 Esas 2019/377 Karar, 2018/517 Esas 2019/374 Karar, 2018/508 Esas 2019/372 Karar sayılı ilamları). Zaman içerisindeki anılan kararlar ile bu husus Yargıtay 11. Hukuk Dairesi tarafından yerleşik içtihat haline getirilmiştir.

Öte yandan niteliği itibarı ile somut olaya benzer davalarda da (..., ..., ...) Yargıtay 11. Hukuk Dairesi zamanaşımı savunmasının ileri sürülmesini dürüstlük kuralın aykırı bulmuş ve;

"Her ne kadar bir borçlunun borcunun zamanaşımına uğradığını ileri sürmesi ve bu yolla borcunu ödemekten kaçınması, tüm çağdaş hukuk sistemlerinde olduğu gibi Türk hukuku bakımından da kanunen kendisine tanınan bir hak olup, zamanaşımı def'inin ileri sürülmesi tek başına borçlunun dürüstlüğe aykırı bir davranışı olarak kabul edilemez ise de bazı hallerde zamanaşımı def'inin ileri sürülmesi dürüstlük kuralıyla bağdaşmayabilir (doktrindeki bir esere atıf). Zamanaşımı def'inin ileri sürülmesinin hangi hallerde dürüstlük kuralına aykırı bulunduğu hususunda normatif bir düzenleme bulunmadığından, bu hususun varit olup olmadığının her somut uyuşmazlığın özellikleri nazara alınarak değerlendirilmesi gerekir.

Bilimsel ve yargısal içtihatlarda davacının dava açmaması için oyalanması durumu dürüstlük kuralına aykırılık olarak kabul edilmektedir (doktrindeki bir esere atıf). Somut uyuşmazlıkta da taraflar arasında çekişmesiz olduğu üzere, yurt dışında çalışan davacılardan "Ortaklık Durum Belgesi" başlıklı belge karşılığında para tahsil edilmiş ve davalı tarafın da kabulünde olduğu üzere toplanan paralar Türkiye'ye gönderilmiş bulunmaktadır. Her ne kadar davalı taraf bu paralar karşılığında davacıların ortak yapıldığını savunmuşsa da, bu konumdaki kişilerin gerçekten ortak olup olmadığının ve davalıların bu anlamda bir haksız fiillerinin bulunup bulunmadığının anlaşılması, ancak yukarıda anılan ve uzun süren hukuk ve ceza davalarında yapılacak incelemeler sonucunda mümkün olacaktır. Davadaki zamanaşımı def'inin ileri sürülmesinin dürüstlük kuralına aykırı bulunup bulunmadığının değerlendirilmesinde bu olguların göz önünde bulundurulması gerekeceği tabiidir. Yurt dışında toplanan paralarla Türkiye'de çok büyük yatırımlar yapılacağı, yatırımcılarına önemli ölçüde kâr payı verileceği, paraların istendiği an geri ödeneceği, şirkete para yatırıldığını ispat etmeye yönelik ortaklık durum belgesi ve ... ... A.Ş.'ne ait hisse senetlerinin sonradan teslim edileceği, paraların geri alınmak istendiğinde, hisse senetlerinin şirketçe geri alınması karşılığında ödemelerin temsilcilik adresinde yapılacağı yönünde reklamlar yapması ve taahhütlerde bulunmasıdır. Davacı taraf da davada bu nedenle davalı şirketlere para verildiği iddiasındadır. Yukarıda yapılan özetten de anlaşılacağı üzere davalı taraf davada bir yandan davacıların davalı şirketlerin ortağı olduğunu bildirirken, diğer yandan yatırılan paranın istendiği an geri alınabileceğine inandırılıp, güven telkin edilen ve yurt dışında yatırdığı parasını alamayacağının anlaşılması üzerine işbu davayı açtığı ileri sürülen davacılara karşı, paranın yatırılış tarihine göre zamanaşımı süresinin dolduğunu savunmaktadır. Bu şekilde zamanaşımı def'inin ileri sürülmesinin dürüstlük kuralı ile bağdaşır bir tutum olmadığı açıktır." gerekçesine yer vererek bu görüşünü yerleşik içtihat haline getirmiştir. (Yargıtay 11. Hukuk Dairesi'nin 2016/9030 Esas 2018/2444 Karar, 2017/1180 Esas 2018/3234 Karar, 2016/8035 Esas 2017/2870 Karar, 2016/13808 Esas 2018/7111 Karar, 2017/2446 Esas 2019/1414 Karar, 2016/6553 Esas 2017/7297 Karar, 2013/13293 Esas 2014/15076 Karar sayılı istikrar kazanmış emsal içtihatları (...), 2012/11248 Esas 2013/14690 Karar (...), 2014/4717 Esas 2014/7735 Karar (...) 2016/119 Esas 2016/5924 Karar (... A.Ş.) sayılı ilamları).

Yukarıda açıklandığı üzere Yargıtay 11. Hukuk Dairesi gerek ... (...) gerekse benzer nitelikteki uyuşmazlıklarda uzun süredir davalının zamanaşımını ileri sürmesinin hakkın kötüye kullanılması olduğu görüşü ile esasa ilişkin kararları inceleyip bozma ve onama kararları vermiştir.

Hemen belirtmek gerekir ki Yargıtay 11. Hukuk Dairesi'nin zaman içinde esasa ilişkin araştırma yönünden bozma kararları verdiği dosyalar da mevcuttur.

... hesaplarına ilişkin Yargıtay İBK kararı hakkın kötüye kullanılmasına ilişkin değerlendirme içermediğinden Yargıtay 11. Hukuk Dairesi'nin zaman aşımının ileri sürülmesinin hakkın kötüye kullanılması olduğu yönündeki istikrarlı içtihatları gözetilmiştir.

Somut olayda, davalı şirketin davacının şirketin ortağı bulunduğunu belirtmesine rağmen davacının yatırmış olduğu paranın istendiği an kendisine geri ödeneceğini inandırıp, davacı üzerinde güven telkin ettiği, davalı şirketin yöneticileri hakkında ceza mahkemelerinde davalar açıldığı, açılan davaların sonucunun uzun bir süreç aldığı da gözetildiğinde davalının davada

zaman aşımı süresinin dolduğu yönündeki itirazının TMK'nun 2. maddesindeki dürüstlük kurallarına aykırı olduğu gibi yukarıda açıklandığı üzere Yargıtay 11. Hukuk Dairesi'nin önceki tüm uygulamalarında da davalı yanın zaman aşımı savunması TMK'nun 2. maddesi kapsamında reddedilerek istikrar haline getirdiği içtihatlardan aksine gerekçe yazarak dönemeyeceği gözetildiğinde davacının açmış olduğu davada davalı tarafça zamanaşımı def'inin ileri sürülmesi TMK'nun 2. maddesindeki dürüstlük kuralına aykırı olduğu gibi işbu tazmina davası da yasal süre içerisinde açılmış olduğundan ilk derece mahkemesince davalı yanın zamanaşımı ve hak düşürücü süre itirazının reddinde bir isabetsizlik görülmemiştir

Bundan başka, davacı yan kandırıldığını ileri sürmekte, davalı ise davacının şirket ortağı olduğunu ileri sürüp, TTK hükümlerine göre hak talep edemeyeceğini savunmakla birlikte zamanaşımı savunması da yapmaktadırlar. Çelişkili davranış yasağının tipik örneğini oluşturan anılan savunma kendi içerisinde tutarlılık içermediğinden kötüniyetli olarak davacıların hak talebinin ortak sıfatı ile perdelenmesi gerçeğini ortaya çıkarmaktadır.

Davada öncelikli olarak taraflar arasındaki hukuki ilişkinin sonuçlandırılması gerekir ki zamanaşımı savunması üzerinde durulabilsin. Diğer bir anlatımla davacıların davalı şirketin ortağı olmadığına dair bir hukuki saptama yapıldıktan sonra davacılardan tahsil edilen para hakkında hüküm verilebilsin. Davacılar davalının savunmasındaki gibi ortak ise zaten TTK hükümlerine tabi olacaktır.

Anayasa Mahkemesi'nin 2018/36174 bireysel başvuru ve 15/02/2023 tarihli sayılı kararında "...58. Yukarıda değinildiği üzere bir hukuk sisteminde çeşitli sebeplerle yargı içtihatlarında farklılıkların oluşabilmesi doğaldır. Esas itibarıyla hukuk kurallarını yorumlama ve uygulama yetkisine sahip olan derece mahkemelerinin içtihat değişikliğine gitmiş olması da -bunu yeterince gerekçelendirdikleri sürece- tek başına adil yargılanma hakkının ihlali olarak kabul edilemez. Ancak bu yargısal içtihat farklılıklarının hukuk güvenliği ve hukuki belirlilik ilkelerini zedelememesi için en önemli görev yüksek mahkemelere düşmektedir. Yüksek mahkemeler, yargı sistemine olan güveni sağlamak amacıyla aynı yargı koluna dâhil mahkemeler arasındaki derin ve süregelen içtihat farklılıklarını ortadan kaldırabilecek nitelikteki mekanizmaları çalıştırarak söz konusu içtihat farklılıklarını ortadan kaldırmalıdır. Yargılamanın hakkaniyeti bağlamında hukuk devleti ile hukuk güvenliği ilkelerine uyulduğundan söz edilebilmesi için öncelikli olan, ilgili yargısal süreçte oluşabilecek içtihat farklılığının giderilmesidir (AYM bireysel başvuru kararı, § 53)." gerekçesi ile hukuk devleti ve hukuki güvenlik ilkeleri açısından değerlendirme yaparak ilkeleri ortaya koymuştur.

Yargıtay 11. Hukuk Dairesi'nin zamanaşımı savunmasının dürüstlük kuralı ile bağdaşmadığına dair istikrarlı kararlarının davacılar üzerinde oluşturduğu hukuki güven göz önüne alınmalı ve korunmalıdır. Yüksek Mahkemenin içtihatları geliştirmesi ve değiştirmesi yaşayan hukukta kaçınılmaz bir süreç olmakla birlikte anılan süreç hukuk güvenliği ilkesi ile uyumlu olmalıdır.

Davalı şirket vekilinin ilk derece mahkemesince yemin delilini ve isticvap kullanma hakkının engellendiği iddia edilmiş ise;

HMK'nun 225. ve devamı maddelerinde yeminin HMK'nun 169. ve devamı maddelerinde ise isticvabın düzenlendiği, bu düzenlemeler dikkate alındığında ilk derece mahkemesince yapılan yargılama sırasında davalı şirketlerin Sermaye Piyasası Kuruluna yapmış oldukları bildirim sonucu Sermaye Piyasası Kurulundan celp edilen CD'ler yine dosya içerisinde bulunan davalı tarafça dosyaya sunulan Ortaklar Pay Defteri ile Hisse Senedi Ortaklık Durum Belgesinin incelenmesi sonucunda davanın kısmen kabulüne karar verildiği anlaşılmıştır. Davalı şirket pay defteri tutarak pay defterinde isim geçen tüm şirket ortaklarını Sermaye Piyasası Kuruluna bildirdiği, Sermaye Piyasası Kurulundan celp edilen CD'lerin mali müşavir bilirkişi tarafından inceleme sonucu; davacının davalı şirkete ödemeler yaptığı, Yargıtay 11.Hukuk Dairesi'nin benzer dava dosyalarındaki emsal içtihatlara göre Sermaye Piyasası Kurulundan celp edilen CD içeriklerine göre davacıdan tahsilat yapılmış ise yapılan tahsilatların davacıya iadesi gerektiğinin tespit edildiği bu hale göre davacının davalarını Sermaye Piyasası Kurulundan celp edilen CD içeriği, pay defteri, ortaklık durum belgesi ile ispatlandığından davanın temelini oluşturan vakıaların SPK'nın 2000 tarihli raporu ile davalı şirketlerce SPK'ya yazılan yazı ve CD içeriklerine göre belirlenmiş olmakla davacının bu aşamada isticvap edilmesine de gerek bulunmadığı, ayrıca davalının haksız fiil teşkil eden uygulamaları karşısında yeminin sonuca etkisi olmayacağı anlaşıldığından davalı şirket ve ... vekilinin bu yöndeki istinaf itirazları yerinde değildir.

Davalı şirket vekilinin davanın reddi gerektiği, ilk derece mahkemesi kararının kaldırılması gerektiği yönündeki istinaf sebeplerinin incelenmesinde ise; Yargıtay 11.Hukuk Dairesi'nin 28/09/2017 tarih 2016/5199 esas 2017/4830 karar sayılı ilamında ... "Davalı şirketlerin birleşmesi ve kayda alınması amacıyla Sermaye Piyasası Kurulu'na kendilerinin verdikleri 09/02/2005 tarih 30 ve 31 sayılı yazıların ekine ortak olunan şirkete verilen sermaye katılım bedelleri ile kişiler arasındaki hisse değişimine ilişkin ödeme ve tahsilatlara dair bir takım listeler eklenmiştir. Her ne kadar davalı şirketler hissedarlar arası hisse devri sırasında devreden hissedarın tahsil ettiği miktarların telefon, mektup ve sair yöntemlerle yapılan araştırma sonucu tespit edildiğini, tahsil edilen paranın şirket kasasına girmediğini savunmuşlarsa da, SPK'ya sunulan söz konusu yazı ekindeki listelerin hiçbir dava dosyasına davalılar tarafından sunulmamış olması, 14/09/2000 tarihli SPK denetim raporunda aynı kişiler ve aynı yöntemlerle yurt dışında para toplandığı, bu toplanan paraların davalılar tarafından kayda alındığı, havayoluyla paraların Türkiye'ye nakledildiği, organize şekilde hareket edildiği şeklinde tespitlere yer verilmesi, yine 09/05/1999 tarihli tutanakta ... Havalimanı Dış Hatlar Geliş kapısında yapılan kontrolde ...'a ait çanta içinde TL, DM cinsi yüksek miktarda para ile altın bilezik gibi emtianın tespit edildiği, ...'un imzalı ifadesinde, ... şirketinin Almanya'daki temsilcisinin hisse senetlerini sattıktan sonra paraları ve altınları Türkiye'deki ... şirketine götürmesi amacıyla kendisine teslim ettiğini ifade etmiş olması karşısında davalı şirketlerce ikincil kayıtlar tutulduğunun kabulü gerektiği, yine pek çok dosyaya sunulan davalı ... imzalı mektupta ortaklıktan ayrılmak isteyenlerin üç ay önce bildirmeleri halinde paralarını alabileceklerinin belirtilmesi birlikte değerlendirildiğinde, ... bazı şirketlerin fiili ve hukuki irtibat halinde oldukları, birlikte hareket ederek para toplama amacıyla "Ortaklık Durum Belgesi", "Hisse Senedi" gibi sair belgeler karşılığında istenildiğinde derhal ve işlemiş kâr payı ile birlikte iade edileceği taahhüdü ile para topladıkları, ortağın sermaye olarak verdiğini isteyemeyeceğine dair yasal düzenlemeyi kullanarak para yatıran kişileri grup şirketlerden herhangi birinde veya birkaçında düşük nominal

bedellerle şeklen ortak gibi gösterdikleri, tahsil ettikleri parayı ise muhasebe kayıtlarına yansıtmayarak para iade taleplerini reddettikleri, taraflar arasında sahih bir ortaklık ilişkisi bulunmadığı, böylelikle davalıların haksız fiilde bulundukları anlaşılmaktadır." şeklinde olup, Yargıtay 11. Hukuk Dairesi'nin bozma ilamında belirtildiği ve Dairemizinde kabulünde olduğu üzere davalı Şirketlerin birleşmesi ve kayda alınmasına yönelik olarak Sermaye Piyasası Kuruluna verdikleri 09/02/2005 tarih 30 ve 31 sayılı yazılarda ortak olunan şirketlere yönelik hisse, bu şirketlere bildirilen adres ve kimlik listesi, ortakların almış oldukları hisseleri kimden aldıkları, ortaklara yapılan tediyeler ile ortaklardan yapılan tahsilat dağılımına yönelik listeler sunulduğu, davalı şirketlerce ilk derece mahkemesince kendilerine verilen kesin süre içerisinde hissedarlar arası hisse devri sırasında devreden hissedarın tahsil ettiği miktarların telefon, mektup, vs. yöntemler ile yapılan araştırmalar sonucu tespit edildiğinin tahsil edilen paranın şirket kasasına girmediği iddia edilmiş ise de bu yönde dosyaya davalı şirketlerce herhangi bir yazılı bilgi ve belgenin sunulmadığı, sunulan bir kısım belgenin ise fotokopi olup aslının dosyaya ibraz edilmediği gibi CD 4'de ... ... S.A. tarafından ... edilen ... A.Ş. senetlerinin kimden alındığına yönelik listede de davacıların isimlerinin bulunmadığı, 14/09/2000 tarihli Sermaye Piyasası Kurulu denetim raporunda aynı kişiler ve aynı yöntemler ile yurt dışından para toplandığı ve toplanan paraların davalılar tarafından kayda alınmış olduğu, bu hale göre davalı şirketlerin fiili ve hukuki irtibat halinde birlikte hareket ederek para toplamak amacıyla ortaklık durum belgesi, hisse senedi gibi sair belgeler karşılığında istenildiğinde derhal işlenmiş kâr payı ile birlikte iade edileceği taahhüdü ile para toplayıp, para tahsil edilen ortakların düşük nominal bedeller ile şeklen ortak gibi gösterildiği, paranın istenilmesi durumunda ise paranın ortaklara iade edilmediği, böylece taraflar arasında gerçek bir ortaklık ilişkisinin bulunmadığı, davalı şirketlerce Sermaye Piyasası Kuruluna yazılan 30 ve 31 sayılı yazılar ve ekindeki listeler ile CD'ler incelenmek suretiyle davacılardan herhangi bir tahsilat yapılıp yapılmadığı, tahsilat yapılmış ise davacılara herhangi bir ödeme yapılıp yapılmadığı tespit edilerek hisse senetlerinin nominal bedeli de düşülmeden iadesi gerekeceği, ilk derece mahkemesince bilirkişi heyetinden alınan rapor ve SPK'ya sunulan CD'lerden davacılardan 59.042 Euro tahsilat yapıldığı, 31/03/2000 tarihinde 6.400 Euro, 31/03/1999 tarihinde 690,00 Euro tediye yapıldığı, 1997 kar payı tablosunda da 11.097 Euro kar payı ödendiği tespit edilmiştir. Davalı tarafından dosyaya 01/01/1999 tarihindeki son ortaklık durumunu gösteren 27.000 DM ödendiğine ilişkin 28618 numaralı ortaklık durum belgesi ile 31/03/2000 tarihinde 700 hisse karşılığı 15.650 DM ödendiğine ilişkin tediye makbuzu, 08/06/2006 tarihinde ... numaralı belge ile 20 adet hisseyi 820,00 Euro karşılığı ... A.Ş.'ye devrettiğine ilişkin devir ve kasa tediye makbuzu, 01/01/1998 tarihli ... numaralı 21.708 DM ödendiğine ilişkin ortaklar raporu ibraz edilmiştir. Mahkemece yapılan yargılama sonunda da anılan belgeler karşısında davalının davacılara toplam 19.007,00 Euro ödediğini ispatladığı gerekçesiyle anılan miktarın SPK kayıtlarındaki tahsilat miktarından mahsup edilmesi suretiyle hüküm kurulması yoluna gidilmiştir.

Davalı şirket vekili 01/01/1999 tarihli ortaklık durumunu gösteren belgeyi ibraz ederek anılan belgedeki ödeme miktarlarının mahsup edilmesi gerektiğini ileri sürmüştür. Anılan ortaklık durum belgesi davacı tarafından sunulan ortaklık durum belgesinin tanzim tarihinden önceki tarihli olduğu gibi, davalı yanın sunduğu ortaklık durumunu gösteren belgedeki ödemelerin SPK'ya gönderilen CD kayıtlarında da yer almadığı görülmüştür. Bu durumda mahkemece, 01/01/1999 tarihli ortaklık

durumunu gösteren belgenin, sonraki tarihli olan davacının dayandığı 31/03/2000 tarihli ortaklık durum belgesi ile yenilendiği, davalının dayandığı ortaklık durum belgesinin ödeme belgesi olarak kabul edilemeyeceği gözetilerek hüküm kurulmasında bir isabetsizlik görülmemiştir.

Dosyaya sunulan 31/03/2000 tarihli ... seri numaralı 700 hisse karşılığı 15.6500 DM ödendiğine ilişkin tediye makbuzu, yargılama aşamasında alınan bilirkişi raporunda incelenen CD kayıtlarında tespit edilen 31/03/1999 ve 31/03/2000 tarihli ödemelere, 01/01/1998 tarihli ... numaralı 21.708 DM ödendiğine ilişkin belgenin de yine CD kayıtlarında tespit edilen 1997 yılı kar payı olarak ödendiği belirtilen 11.097 Euro'ya ilgili belge olduğunun mahkemece kabul edilerek bu iki belgenin ayrı bir ödeme belgesi niteliği bulunmadığı gözetilerek hüküm kurulması da isabetlidir.

Ayrıca yukarıda izah edildiği üzere de davalı vekilinin davacıların ödeme ve hile iddiasını ispat edemediği, müvekkili tarafından SPK'ya sunulan CD ve üst yazı içeriklerine yanlış anlam verildiğine yönelik istinaf itirazı yerinde görülmemiştir.

Yargıtay 11. Hukuk Dairesinin emsal içtihatları da dikkate alındığında davacının elinde olduğu iddia edilen hisse senetlerinin hukuki geçerliliği bulunmadığından davalıya iadesi yönünde hüküm kurulması gerekmediğinden mahkemece bu yönde hüküm kurulmaması isabetlidir.

Öte yandan dava dilekçesinde alacak talebinin yanı sıra geçerli bir ortaklık ilişkisinin bulunmadığının tespiti de talep edildiğinden Dairemizce kurulan hüküm sırasında taraflar arasında geçerli bir ortaklık ilişkisi bulunmadığı tespit edildiğinden anılan talebin kabulü yönünde hüküm kurulması yoluna gidilmiştir.

Diğer yandan, davacı tarafça davalı şirket ve diğer davalı ... hakkında dava açıldığı, ...'ın kısıtlandığı, vasi olarak ...'ın atandığı, ilk derece mahkemesi kararının vasi ...'a tebliğ edildiği, vasi tarafından istinaf başvurusu yapılmadığı anlaşılmakla taraf teşkilinin sağlandığı görülmüştür.

Davacılar vekilinin istinaf başvurusunun incelenmesinde; mahkemece davalı tarafından sunulan 08.06.2006 tarihinde ... numaralı belge ile 20 adet ... ... A.Ş hissesini 820 Euro karşılığı ... A.Ş'ye devrettiğine ilişkin devir ve kasa tediye makbuzu, 01/01/98 tarihli ... numaralı 21.708 DM (21.708 DM / 1,95583 parite = 11.099,12 Euro) ödendiğine ilişkin kar payı ödeme belgesi, 31.03.2000 tarihinde ... seri numaralı 700 hisse karşılığı 15.650 DM (15.650 DM / 1,95583 parite = 8.001,72 Euro) ödendiğine ilişkin tediye makbuzu ödeme belgesi olarak kabul edilip, davacıların davalı yana ödediği tespit edilen miktardan mahsubu yoluna gidilmiştir.

Anılan ödeme belgelerinin asılları yargılama aşamasında sunulmadığı gibi, mahkemece de anılan ödeme belgelerinin asıllarının sunulması için davalı şirket vekiline süre verilip, sunulması halinde de davacı asillerin isticvabı yoluna gidilmemiştir. İstinaf aşamasında davacılar vekili anılan ödeme belgelerindeki imzaya ilişkin istinaf itirazı ileri sürmüştür.

Dairemizce duruşmalı yapılan inceleme sırasında anlan ödeme belgelerinin asıllarının sunulması için davalı şirket vekiline kesin süre verilmiş, verilen kesin süre içerisinde davalı şirket vekilince belge asılları ilk derece mahkemesi kasasına sunulmuştur.

Ödeme belgelerindeki imzanın ...-... sıfatıyla tek imza şeklinde olduğu gözetilerek davalı şirket vekiline belgelerdeki imzanın hangi davacıya ait olduğunun ileri sürüldüğü hususunda beyanda bulunmak üzere kesin süre verilmiş, davalı şirket vekili verilen kesin süre içerisinde ödeme belgelerindeki imzanın davacı ... eli ürünü olduğunu beyan etmiştir.

Davacılar vekilince ilk derece mahkemesince ödeme belgesi olarak kabul edilen belgelerdeki imzanın müvekkili muris ...'nın eli ürünü olmadığı ileri sürülmüştür.

Anılan iddia ve savunma karşısında ispat külfeti davalı üzerinde olup, davalı yan ödeme belgelerindeki imzanın davacı muris ...'nın eli ürünü olduğunu usulüne uygun delillerle ispatlamakla yükümlüdür.

Davalı yanın ispat külfeti çerçevesinde ödeme belgelerinin tarihlerinden önceki tarihleri içerir bildirilen mukayese belge asılları getirtilmek suretiyle grafolog bilirkişiden rapor alınması yoluna gidilmiştir.

Alınan 01/12/2025 tarihli grafolog bilirkişi raporunda, sıhhatlı bir grafolojik tetkikat yapılarak sonuca ulaşılabilmesi için ...'nın geniş bir zaman dilimine yayılan samimi mukayese yazı ve imzalarını içeren ıslak / mürekkepli belge asıllarından bol miktarda temin edilerek dava dosyasıyla birlikte tekrar tevdi edilmesi halinde yeniden yapılacak olan incelemenin daha sağlıklı bir kanaat beyanına imkan vereceği yönünde kanaat bildirilmiştir.

Hal böyle olunca, davalı yanın ödeme belgesi olarak dayandığı ve ilk derece mahkemesince de ödeme belgesi kabul edilen 08.06.2006 tarihinde 56.153 numaralı belge ile 20 adet ... ... A.Ş hissesini 820 Euro karşılığı ... A.Ş'ye devrettiğine ilişkin devir ve kasa tediye makbuzu, 01/01/98 tarihli 28618 numaralı 21.708 DM (21.708 DM / 1,95583 parite = 11.099,12 Euro) ödendiğine ilişkin kar payı ödeme belgesi, 31.03.2000 tarihinde ... seri numaralı 700 hisse karşılığı 15.650 DM (15.650 DM / 1,95583 parite = 8.001,72 Euro) ödendiğine ilişkin tediye makbuzundaki imzaların davalı şirket vekilinin savunduğu şekilde davacı ...'nın eli ürünü olduğunu usulüne uygun delillerle ispatlayamadığı, imzasının davacı ... eli ürünü olduğu davalı tarafından ispatlanamayan anılan belgelerin davalı tarafından davacıya yapılan ödeme belgesi olarak kabul edilemeyeceği, SPK kayıtlarında yer alan tediyelerin davalı yanca usulüne uygun olarak ispatlanamadığı gözetilerek anılan belgelerde yer alan miktarların davacı alacağından mahsup edilmesi yoluna gidilmemiştir.

Buna göre yukarıda açıklandığı üzere bilirkişi raporu ile SPK kayıtlarında davalı tarafından davacı yandan 59.042 Euro tahsilat yapıldığının kayıtlı bulunduğu, davacı yanın anılan ödemeyi davalı yana yaptığını ispatladığı gözetilerek bu miktar üzerinden hüküm kurulmuştur.

Davacı tarafça açılan davada, davalı şirketle aralarında geçerli bir ortaklık ilişkisinin bulunmadığının tespiti ve 60.813,06 Euro'nun tahsil tarihinden itibaren 3095 sayılı Kanunun 4/A maddesi uyarınca işleyecek faiziyle birlikte tahsili istenmiştir. İlk derece mahkemesince, açılan davanın kısmen kabulü ile 4.035 Euro'nun 3095 sayılı Kanuni Faiz ve Temerrüt Faizine İlişkin Kanunun 4/a maddesi uyarınca dava tarihinden itibaren işleyecek faizi ile birlikte davalıdan tahsili ile davacıya verilmesine karar verilmiş ise de, ilk derece mahkemesinin kabulünde olduğu üzere davalı şirketin eylemi haksız fiil teşkil etmekte olup, paranın davalı şirkete ödendiği tarihin 31/03/2000 olduğu

davalı tarafından SPK'ya bildirilen listelerde tahsilat tarihi olarak yer alması ve ortaklık durum belgesinden anlaşıldığından anılan ödeme tarihinden itibaren hüküm altına alınan alacağa 3095 sayılı Kanunun 4/A maddesi uyarınca döviz faizi işletilmesine hükmedilmesi gerekmiştir (Yargıtay 11. Hukuk Dairesi'nin 14/05/2018 tarih ve 2017/4019 esas 2018/3507 karar sayılı emsal içtihatı).

Taraflar arasında geçerli bir ortaklık ilişkisinin bulunmadığı, davalının haksız fiil hükümleri uyarınca davacıların zararından sorumlu olduğu Dairemizce yeniden kurulan hüküm sırasında gözetilmiştir.

Öte yandan, davacı yan dava dilekçesinde haksız fiil iddiasına dayalı olarak açtığı davada alacak talebinin yanı sıra davalı şirkete ortak olmadığının tespitine karar verilmesini talep etmiştir.

6100 sayılı HMK'nun 297/2. maddesi "Hükmün sonuç kısmında, gerekçeye ait herhangi bir söz tekrar edilmeksizin, taleplerden her biri hakkında verilen hükümle, taraflara yüklenen borç ve tanınan hakların, sıra numarası altında; açık, şüphe ve tereddüt uyandırmayacak şekilde gösterilmesi gereklidir." düzenlemesini içermektedir.

Mahkemece yapılan yargılama sonunda davalı şirketin eyleminin haksız fiil olduğu, davacının ödediği bedelin tahsilini davalıdan talep edebileceği belirtildikten sonra gerekçe de taraflar arasında ortaklık ilişkisinin bulunmadığı belirtilmiş ise de, bu talebe ilişkin olumlu veya olumsuz herhangi bir hüküm kurulmamıştır. Dairemizce yeniden kurulan hüküm sırasında, taraflar arasında geçerli bir ortaklık ilişkisinin kurulmadığı tespit edildiğinden davacının davalı şirket ortağı olmadığının tespitine hükmedilmiştir.

Emsal nitelikteki Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun 15/02/2023 tarih 2022/9-106 Esas 2023/69 Karar sayılı kararında da belirtildiği üzere talep edilen yabancı paranın dava tarihindeki satış kuru karşılığı TL miktarı hesaplanıp, kabul edilen ve reddedilen bu miktar üzerinden kendisini vekille temsil ettiren davacılar ve davalı şirket lehine nispi vekalet ücretine hükmedilmiştir.

Davalı ... hakkında Dairemizce verilen 13/01/2026 tarih 2024/1082 Esas 2026/43 Karar sayılı karara karşı anılan davalı/tereke temsilcisi tarafından temyiz kanun yoluna başvurulmamış, Dairemiz kararı anılan davalı yönünden kesinleşmiştir. Davalı şirketin temyiz başvurusu üzerine Yargıtay 11. Hukuk Dairesince davalı şirket hakkında verilen Dairemiz kararının bozulması üzerine davalı şirket hakkında Dairemizce verilen kararda direnilmiş ise de, davalı ... hakkında Dairemizce verilen karar kesinleştiğinden anılan davalı hakkında yeniden karar verilmesine yer olmadığına hükmedilmiştir.

Tüm bu nedenlerle davanın kısmen kabulüne karar vermek gerekmiş ve takdiren aşağıdaki şekilde hüküm kurulmuştur.

HÜKÜM: Yukarıda Açıklanan Nedenlerle;

A)Davalı ... hakkında verilen Dairemizin 13/01/2026 tarih, 2024/1082 Esas 2026/43 Karar sayılı kararı kesinleştiğinden anılan davalı hakkında yeniden karar verilmesine yer olmadığına,

B)Dairemizin davalı şirket hakkındaki 13/01/2026 tarih, 2024/1082 Esas 2026/43 Karar sayılı kararında DİRENİLMESİNE

1-Davanın KISMEN KABULÜ ile,

2-Davacıların davalı ... ... A.Ş.'nin şirket ortağı OLMADIKLARININ TESPİTİNE,

3- 59.042,00 Euro'nun ödeme tarihi olan 31/03/2000 tarihinden itibaren işleyecek 3095 sayılı Kanunun 4/A maddesi uyarınca faiziyle birlikte davalılardan müteselsilen tahsiliyle davacılar ... ile davacı ... mirasçılarına verilmesine,

4-Alınması gerekli 9.042,04 TL nisbi karar ve ilam harcından peşin alınan 3.441,30 TL harcın mahsubu ile bakiye 5.600,74 TL eksik harcın, davalı ... hakkında kesinleşen kararla tahsilde tekerrür etmemek üzere ve müteselsilen, davalı şirketten tahsili ile hazineye gelir kaydına,

5-Davacı tarafça başlangıçta yatırılan 3.441,30 TL peşin harcın, davalı ... hakkında kesinleşen kararla tahsilde tekerrür etmemek üzere ve müteselsilen, davalı şirketten tahsili ile davacılara verilmesine,

6-Davacı tarafından yapılan 2.250,00 TL bilirkişi ücreti, 126,00 TL tebliğ ve posta gideri olmak üzere toplam 2.376,00 TL yargılama giderinin kabul ve ret oranına göre hesap edilen 2.306,80 TL'nin, davalı ... hakkında kesinleşen kararla tahsilde tekerrür etmemek üzere ve müteselsilen, davalı şirketten alınarak davacılara verilmesine,

7-Davalı şirket tarafından posta ve tebligat gideri olarak yapılan 35,25 TL yargılama giderinin kabul ve red oranına göre hesaplanan 1,03 TL'sinin davacılardan müteselsilen alınarak davalı şirkete verilmesine,

8-İstinaf karar tarihi itibariyle yürürlükte bulunan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi gereğince kabul edilen miktar üzerinden hesap edilen 45.000,00 TL vekâlet ücretinin, davalı ... hakkında kesinleşen kararla tahsilde tekerrür etmemek üzere ve müteselsilen, davalı şirketten alınarak davacılara verilmesine,

9-İstinaf karar tarihi itibariyle yürürlükte bulunan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi gereğince reddedilen miktar üzerinden hesap edilen 5.855,65 TL vekâlet ücretinin davacılardan müteselsilen alınarak kendisini vekil ile temsil ettiren davalı şirkete verilmesine,

10-HMK'nın 333 maddesi gereğince tarafların yatırdığı avanslardan artanının taraflara iadesine,

C)1-Davalı şirket tarafından yatırılan 2.260,51 TL istinaf karar harcı ile 98,10 TL istinaf kanun yoluna başvurma harcının talep halinde davalı şirkete iadesine,

2-Davalı şirket tarafından istinaf aşamasında yapılan yargılama giderinin üzerinde bırakılmasına,

3-Davacılar tarafından yatırılan 35,90 TL istinaf karar harcı ile 98,10 TL istinaf kanun yoluna başvurma harcının talep halinde davacılara iadesine,

4-Davacılar tarafından istinaf aşamasında bilirkişi ücreti olarak yapılan 2.300,00 TL ile posta ve tebligat gideri olarak yapılan 292,50 TL olmak üzere toplam 2.592,50 TL yargılama giderinin, davalı ... hakkında kesinleşen kararla tahsilde tekerrür etmemek üzere ve müteselsilen, davalı şirketten alınarak davacılara verilmesine,

5-İstinaf incelemesi sırasında daha önce birden fazla duruşma yapıldığından karar tarihinde yürürlükte bulunan AAÜT gereğince hesap edilen 42.000,00 TL vekalet ücretinin, davalı ... hakkında kesinleşen kararla tahsilde tekerrür etmemek üzere ve müteselsilen, davalı şirketten alınarak davacılara verilmesine,

Dair, taraf vekillerinin yüzüne karşı HMK'nın 361. maddesi uyarınca gerekçeli kararın tebliğinden itibaren iki haftalık süre içerisinde Yargıtay'da temyiz kanun yolu açık olmak üzere oy birliği ile karar verildi. 06/10/2026

Başkan - Üye - Üye - Zabıt Katibi -

Bu belge 5070 sayılı Elektronik İmza Kanunu hükümlerine göre UYAP sistemi üzerinden elektronik imza ile imzalanmıştır.